

ὑπερησθέντα τοῖς γιγνομένοις τούτον ἔπαινον ἀποδοῦναι τὸν μέγιστον τῷ ὀρχηστῇ· ἀνέκραγε γὰρ καὶ μεγάλη τῇ φωνῇ ἀνεφθέγγατο, “ Ἀκούω, ἄνθρωπε, ἃ ποιεῖς· οὐχ ὄρω μόνον, ἀλλὰ μοι δοκεῖς ταῖς χερσὶν αὐταῖς λαλεῖν.”

64 Ἐπεὶ δὲ κατὰ τὸν Νέρωνα ἔσμεν τῷ λόγῳ, βούλομαι καὶ βαρβάρου ἀνδρὸς τὸ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ὀρχηστοῦ γενόμενον εἰπεῖν, ὅπερ μέγιστος ἔπαινος ὀρχηστικῆς γένοιτ’ ἂν. τῶν γὰρ ἐκ τοῦ Πόντου βαρβάρων βασιλικὸς τις ἄνθρωπος κατὰ τι χρέος ἦκων ὡς τὸν Νέρωνα ἐθεῖτο μετὰ τῶν ἄλλων τὸν ὀρχηστὴν ἐκεῖνον οὕτω σαφῶς ὀρχούμενον ὡς καίτοι μὴ ἐπακούοντα τῶν ἀδομένων— ἡμιέλλην γὰρ τις ὦν ἐτύγχανε—συνεῖναι ἀπάντων. καὶ δὴ ἀπιὼν ἤδη ἐς τὴν οἰκίαν τοῦ Νέρωνος δεξιουμένου καὶ ὃ τι βούλοιο αἰτεῖν κελεύοντος καὶ δώσειν ὑπισχνουμένου, “ Τὸν ὀρχηστήν,” ἔφη, “ δούς τὰ μέγιστα εὐφρανεῖς.” τοῦ δὲ Νέρωνος ἐρομένου, “ Τί ἂν σοι χρήσιμος γένοιτο ἐκεῖ;” “ Προσοίκους”, ἔφη, “ βαρβάρους ἔχω, οὐχ ὁμογλώττους, καὶ ἐρμηνέων οὐ ράδιον εὐπορεῖν πρὸς αὐτούς. ἦν οὖν τινος δέωμαι, διανεύων οὗτος ἕκαστά μοι ἐρμηνεύσει.” τοσοῦτον ἄρα καθίκετο αὐτοῦ ἡ μίμησις τῆς ὀρχήσεως ἐπίσημός τε καὶ σαφῆς φανεῖσα.

65 Ἡ δὲ πλείστη διατριβὴ καὶ ὁ σκοπὸς τῆς ὀρχηστικῆς ἡ ὑπόκρισις ἐστίν, ὡς ἔφην, κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ τοῖς ῥήτορσιν ἐπιτηδευομένη, καὶ μάλιστα τοῖς τὰς καλουμένας ταύτας μελέτας διεξιούσιν· οὐδὲν γοῦν καὶ ἐν ἐκείνοις μᾶλλον ἐπαινοῦμεν ἢ τὸ εἰκέναι τοῖς ὑποκειμένοις προσώποις καὶ μὴ ἀπωδὰ εἶναι τὰ λεγόμενα τῶν εἰσαγομένων ἀριστέων ἢ τυραννοκτόνων ἢ πενήτων ἢ γεωργῶν, ἀλλ’ ἐν ἐκάστῳ τούτων τὸ ἴδιον καὶ τὸ ἐξαιρέτον δείκνυσθαι.